



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys der Geestelijcke ende Kerkelijcke
Lof-sangen/ op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

Herzogenbusch, 1621

Eenen anderen Kerckelijcken Lof-sangh. Op zyn bekende Wyse.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55072)

Dooz't gheloof zyn ongheschendt.

Godt den Vader en den Soone
Lof en jubileeringhe/
Salighejdt/ eer/ kracht ydoone,
Sp/en benedijdinghe:
Die upt bey spruyt even schoone/
Sp ghelijcke pyjsinghe.



Eenen anderen Kerckelijcken
Lof-sangh.

Op zyn bekende wyse.



Het eeuwigh woord neerdaelende/
Verbum su- per- num prodiens,



En's Vaders schoot niet lae-
Nec Patris lin- quens dex-

Sensuum defectui,

Genitori, Genitoque

Laus & jubilatio,

Salus, honor, virtus quoque

Sit, & benedictio:

Procedenti ab utroque

Compar sit laudatio.



tende/ *Wt gaende na zjn werck bail-
teram, Ad opus suum ex- i-*



lant/ *Is hier geko- mē in ons lant.
ens, Venit ad vi- tæ Vesperam.*



*Is hier gekomen in ons landt.
Venit ad vitæ Ve- speram.*

Det

Het eeuwigh woord ne'er dalende/
En 's Vaders schoot niet latende
 wt gaende na zyn werck vaillant/
 Is hier ghekomen in ons landt.

Als hy van zyn Discipel snoodt
 Gheleverdt worden soud' ter doot/
 So heeft hy eerst syn selleven
 Ghegheben zyn Discipulen.

In tweederley ghedaenten soet
 So gaf hy haer zyn bleesch en bloedt:
 Op dat hy soo den gantschen mensch
 Moght spysen heel na zynen wensch.

Ons Broe'r is hy door zyn ghe-
 boort' /

Ons spys is hy hier rechteboort/
 Ons borg' en rantsoen aen het krups/
 Ons loon al in zyn Hemels hups.

O offerhande ober-soet!

Die ons des Hemels poozt op doet/
 Ons stryden valt ons hier seer swaer:
 Gheeft kracht/en helpt ons allegaer.

Hem die is een Driebuldigh Heer/
 Sy eeuwelijck/lof/prys/en eer:
 Die ons door zyne milde handt/
 Breygh' boven in ons Vaderlandt.

Verbum supernum prodiens
Nec Patris linquens dexteram
Ad opus suum exiens
Venit ad vitæ Vesperam.
In mortem à discipulo
Suis tradendus æmulis,
Prius in vitæ ferculo
Se tradidit Discipulis.
Quibus sub bina specie
Carnem dedit & sanguinem.
Ut duplicis substantiæ
Totum cibaret hominem.
Se nascens dedit socium,
Convescens in edulium,
Se moriens in pretium,
Se regnans dat in præmium.
O salutaris hostia!
Quæ cæli pandis ostium;
Bella premunt hostilia:
Da robur fer auxilium.
Vni trinoque Domino
Sit sempiterna gloria:
Qui vitam sine termino
Nobis donet in patria.